

การสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโนนสูงใหม่วังทอง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1

วารุณี ชุมภูปิก ผู้วิจัย

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโนนสูงใหม่วังทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ในครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาปัญหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโนนสูงใหม่วังทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 (2) เพื่อสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโนนสูงใหม่วังทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 (3) เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโนนสูงใหม่วังทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 (4) เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโนนสูงใหม่วังทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย (1) แบบสอบถามปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโนนสูงใหม่วังทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .20 - .73 ความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับเท่ากับ .92 (2) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโนนสูงใหม่วังทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 จำนวน 3 ชุด ใช้เวลาดำเนินการ 20 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของชุดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 ความสอดคล้องรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.95 (3) แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโนนสูงใหม่วังทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 จำนวน 8 แผน ใช้เวลาดำเนินการ 20 ชั่วโมง ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 ความสอดคล้องรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.93 (4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโนนสูงใหม่วังทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1

ได้ค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง .71 - .77 ค่าอำนาจจำแนก (B) อยู่ระหว่าง .41 - .92 และได้ค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับเท่ากับ .90 (5) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบ้านโนนสูงใหม่วังทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .24 - .87 ความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับ เท่ากับ .92

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโนนสูงใหม่วังทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 โดยภาพรวมนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$)

2. ผลการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการนำไปทดลองใช้ 3 ครั้ง ผลปรากฏว่า การทดลองครั้งที่ 1 ได้ประสิทธิภาพเท่ากับ 76.88 / 71.66 การทดลองครั้งที่ 2 ได้ประสิทธิภาพเท่ากับ 79.16 / 81.66 และการทดลองครั้งที่ 3 ได้ประสิทธิภาพเท่ากับ 81.66 / 82.42

3. ผลการทดลองใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโนนสูงใหม่วังทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.87 / 81.92 ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6928 และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโนนสูงใหม่วังทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.53$)

บทนำ

บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ต้องได้รับสิทธิตามวรรคหนึ่ง และการสนับสนุนจากรัฐเพื่อให้ได้รับการศึกษาโดยทัดเทียมกับบุคคลอื่น สมชาย พงษ์พัฒนาศิลป์. (2555 : 22) การศึกษาต้องยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพการจัดการกระบวนการเรียนรู้ สถานศึกษาจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะกระบวนการคิด การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ

ให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. (2545 : 35 - 36) การศึกษาเป็นเครื่องชี้้นำสังคม และพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ จึงจำเป็นต้องมีการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะที่เหมาะสมและเพื่อสร้างสรรค์ให้สังคมมีความเจริญก้าวหน้า การพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้สอดคล้องกับเป้าหมายทางการศึกษาที่ต้องการอย่างมีประสิทธิภาพนั้น บุคลากรครูที่ปฏิบัติหน้าที่ในการสอนจะต้องมีการประดิษฐ์คิดค้นนวัตกรรมการเรียนรู้ พัฒนาวัสดุอุปกรณ์ เทคนิคหรือวิธีการขึ้นมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์จึงจะเป็นผลดีต่อกระบวนการเรียนการสอน สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2547 : 33 - 34) การจัดหลักสูตรสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา มีทั้งหมด 5 สาระ 6 มาตรฐานการเรียนรู้ โดยยึดหลักตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เป็นสาระ 1 ใน 8 สาระแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มีความสำคัญยิ่งต่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของมนุษย์โดยตรง เพราะครอบคลุมเรื่องสุขภาพที่เป็นพื้นฐานจำเป็นต่อชีวิตความเป็นอยู่ของนักเรียนแต่ละคน สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะ และเจตคติในการสร้างเสริมสุขภาพอนามัยของตนเองและผู้อื่น การป้องกัน และการปฏิบัติในสิ่งต่างๆ ที่มีผลต่อสุขภาพอย่างถูกวิธีและทักษะในการดำเนินชีวิต กระทรวงศึกษาธิการ. (2551 : 7) โรงเรียนเป็นที่ยุอาศัยที่นักเรียนต้องดำเนินชีวิตตลอดทั้งวัน โรงเรียนจึงมีความสำคัญพอๆ กับบ้านของนักเรียน โดยเฉพาะห้องเรียนเป็นสถานที่ที่นักเรียนใช้ทำกิจกรรมในการเรียนรู้ร่วมกัน การสร้างกฎกติกาของห้องเรียน หรือกฎเกณฑ์ในขณะที่ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้สมาชิกของห้องเรียนทุกคนได้รับทราบและถือปฏิบัติเป็นแนวทางในการปฏิบัติร่วมกัน ถือเป็นการปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์ทั้งในด้านคุณธรรมจริยธรรม และนอกจากนี้กฎกติกาช่วยทำให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย และส่งเสริมให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียนได้อีกด้วย แต่ในบางครั้งครูผู้สอนมักจะมีปัญหาว่า มีนักเรียนบางคนที่ไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่กำหนดร่วมกัน มีพฤติกรรมขาดความสนใจในการเรียน มักจะพลั้งเผลอเล่นกันในระหว่างเรียนด้วยความสนุกสนานจนขาดความระมัดระวัง ส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุในเวลาเรียน ดังเช่น การเกิดอุบัติเหตุในระหว่างเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโนนสูงใหม่วังทอง ในขณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสม เรื่องการสร้างเสริมสุขภาพ พบว่า ขณะปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มมีนักเรียนได้รับอุบัติเหตุจากการเล่นกันในขณะเรียน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า มักจะเกิดอุบัติเหตุกับนักเรียนในภาพรวมของโรงเรียนอยู่บ่อยครั้ง ซึ่งเกิดจากหลายสาเหตุ เช่น การสะดุดล้ม หรือถูกชนล้มขณะวิ่งเล่นในโรงเรียนในช่วงพักกลางวัน เกิดอุบัติเหตุจากเครื่องเล่นสนามใต้ถุนอาคารเรียน สนามกีฬาและบันไดทางขึ้นอาคารเรียน ส่งผลให้นักเรียนได้รับบาดเจ็บในขณะใช้ชีวิตอยู่ในโรงเรียน (โรงเรียนบ้านโนนสูงใหม่วังทอง. 2556 : 1 - 10)

จากปัญหาที่เกิดขึ้นในเบื้องต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจและต้องการที่จะแก้ปัญหา จึงได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาในด้านการเกิดอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความรู้ และสร้างความตระหนักในเรื่อง การป้องกันอุบัติเหตุที่อาจจะเกิดขึ้นได้ ในขณะที่ดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียน โดยการสอบถามจากประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนของผู้วิจัย และโรงเรียนใกล้เคียงซึ่งมีบริบทสภาพแวดล้อมของชุมชน ตลอดจนมีแนวทางการบริหารการศึกษาใกล้เคียงกันในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา

เมือง 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 จากการศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนมากเคยมีประสบการณ์ในการเกิดอุบัติเหตุในขณะที่ใช้ชีวิตประจำวัน เช่น การได้รับอุบัติเหตุในขณะที่เดินทาง ไม่ว่าจะเป็นในขณะที่เดินทางตามถนน ขณะขี่รถจักรยานบนถนน เมื่อใช้ชีวิตที่บ้านเกิดการพลัดตกหกล้ม เช่น ตกบันไดบ้าน ตกต้นไม้ ลื่นสะดุดหกล้มภายในบ้านเป็นประจำ เมื่ออยู่ที่โรงเรียนนักเรียนเคยได้รับอุบัติเหตุจากการเล่นที่รุนแรง เช่น โกวชิงช้าอย่างแรง แย่งกันเล่นเครื่องเล่น หรือเล่นเครื่องเล่นที่ชำรุดเสียหาย การเล่นที่รุนแรงกับเพื่อน เช่น ทะเลาะวิวาทกัน เล่นต่อสู้กัน ถือไม้แหลมคมวิ่งทำให้หกล้ม นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนไม่สามารถจำแนกประเภทและอธิบายลักษณะของการเกิดอุบัติเหตุ ตลอดจนอธิบายและระบุถึงสาเหตุ ผลกระทบของการเกิดอุบัติเหตุได้ไม่ชัดเจน นักเรียนไม่รู้จักรหัสป้องกันตนเองจากอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน นักเรียนส่วนมากยังขาดความตระหนักและไม่ค่อยเห็นความสำคัญของการป้องกันอุบัติเหตุเท่าที่ควร และจากการศึกษาความต้องการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า การได้รับความรู้เรื่องวิธีป้องกันอุบัติเหตุ และทราบสถานการณ์ปัญหาการเกิดอุบัติเหตุที่เคยเกิดในโรงเรียน ที่บ้าน และในการเดินทางจะช่วยให้ นักเรียนรู้จักรหัสตระวัง และป้องกันตนเองให้เกิดความปลอดภัยมากขึ้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้ฝึกแก้ปัญหาประกอบการสืบค้นความรู้ในการหาคำตอบ ด้วยการเข้ากลุ่มทำงานร่วมกับเพื่อน จะช่วยให้นักเรียนมีความรู้และทักษะในการป้องกันอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ดังนั้นการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น จึงจำเป็นต้องพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม นอกจากนั้นกิจกรรมการเรียนการสอนจะต้องกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นอยู่ตลอดเวลา (วารุณี ชุมภูปิก. 2556 : 104) ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาหลักการ และแนวคิดที่จะนำมาพัฒนาการเรียนการสอนที่เหมาะสม ซึ่ง Gallagher (1997 : 332 - 362) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนที่ใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ปัญหามาเป็นแบบฝึกหัดมีกระบวนการหาคำตอบที่ลึกซึ้ง โดยเรียนจากปัญหาที่นักเรียนพบในชีวิตจริง การจัดการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นเครื่องมือในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมาย กระตุ้นให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าและแสวงหาความรู้ด้วยวิธีการต่างๆ จากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย สอดคล้องกับแนวคิดของ มนสภรณ์ วิฑูรเมธา (2544 : 57 - 59) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นผลดีต่อตัวผู้เรียนเพราะได้เรียนรู้ทักษะการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง มีปฏิสัมพันธ์กลุ่มทักษะในการคิดวิเคราะห์ และการสังเคราะห์ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่ จากการศึกษาผลการวิจัยที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีการพัฒนาทักษะทางการคิดมีการแสวงหาความรู้และทักษะการทำงานร่วมกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทรงธรรม พลัฒพลชัย (2553 : 96 - 97) พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานช่วยเสริมสร้างพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สามารถนำกระบวนการคิดมาใช้แก้ปัญหา และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติตามเนื้อหาและความรู้ที่ได้เรียนมา

ชุดกิจกรรมเป็นสื่อการเรียนการสอน ซึ่งเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้เกิดทักษะในการแสวงหาความรู้ และเกิดพฤติกรรมตามเป้าหมายของการเรียนรู้ สอดคล้องแนวคิดของ รัชชานนท์ เทพอาจ (2552 : 21) ชุดกิจกรรมเป็นสื่อการเรียนการสอน ชนิดหนึ่งที่มีลักษณะคล้ายสื่อประสม เพราะเป็นการใช้สื่อตั้งแต่สองชนิดขึ้นไปรวมกันเพื่อให้นักเรียนได้รับความต้องการโดยอาจจัดขึ้นสำหรับหน่วยการเรียนรู้ตามหัวข้อหรือประสบการณ์ของแต่ละหน่วย

ที่ต้องการจะให้นักเรียนได้เรียนรู้ สอดคล้องกับ สัมฤทธิ์ บุญเฉลียว (2552 : 10) ชุดกิจกรรม เป็นสื่อการสอนที่ครูสร้างขึ้นประกอบไปด้วย สื่ออุปกรณ์และกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างหลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนใช้ศึกษาด้วยตนเองโดยครูเป็นที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำและช่วยเหลือ ซึ่งสอดคล้อง กับผลการวิจัยของ สุจิรา แก้วจินดา (2554 : 87) พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียน รั้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับผลการวิจัย ของ จารุวรรณ พุ่มพิศ (2553 : 108) พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียน รั้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อส่งเสริมความรู้และทักษะให้กับนักเรียน ในเรื่องอุบัติเหตุ ในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อส่งเสริม ความรู้และทักษะให้นักเรียนมีคุณภาพต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง อุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโนนสูง ใหม่วังทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1
2. เพื่อสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง อุบัติเหตุ ในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้าน โนนสูงใหม่วังทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1
3. เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุ ในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน บ้านโนนสูงใหม่วังทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1
4. เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโนนสูง ใหม่วังทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ที่มีต่อชุดกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา เมือง 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 มีปัญหาการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมากขึ้นไป
2. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโนนสูงใหม่วังทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ

ตามเกณฑ์ 80/80

3. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโนนสูงใหม่วังทอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโนนสูงใหม่วังทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 มีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา อยู่ในระดับมากขึ้นไป

วิธีการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวนนักเรียน 100 คน
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

กลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างเพื่อการศึกษาปัญหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเมือง 3 จำนวน 80 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการเปิดตารางของเครซีและมอร์แกน บุญชม ศรีสะอาด. (2545 : 43) จากนั้นทำการคัดเลือกโดยใช้เทคนิคการเลือกแบบเจาะจง

2. กลุ่มตัวอย่างเพื่อสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 43 คน

3. กลุ่มตัวอย่างเพื่อทดลองใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 13 คน

4. กลุ่มตัวอย่างเพื่อประเมินความพึงพอใจที่มีชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 13 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

2.1.1 ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.1.2 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.1.3 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ระดับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.2.2 ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

2.2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

2.2.4 ระดับความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

3.1.1 แบบสอบถามปัญหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3.1.2 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

3.1.3 แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน

3.1.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน

3.1.5 แบบประเมินความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

4. วิธีการทดลอง

4.1 วิเคราะห์ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน จากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

4.2 สร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยทำการทดลองใช้จากกลุ่มทดลอง จำนวน 3 ครั้ง ปรับปรุง แก้ไขจนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

4.3 ใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กับโรงเรียนของผู้วิจัย โดยดำเนินการ ดังนี้

4.3.1 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre Test) จากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

4.3.2 ดำเนินการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นคู่มือประกอบการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จนครบทุกแผน

4.3.3 เมื่อสิ้นสุดการสอนตามกำหนดแล้ว ทำการทดสอบหลังเรียน (Post Test) จากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

4.4 ทำการประเมินประเมินความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

- 5.1 วิเคราะห์ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน
- 5.2 หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
- 5.3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ค่า t - test
- 5.4 หาค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
- 5.5 วิเคราะห์ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ผลการวิจัย

1. ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$)
2. ผลการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการนำไปทดลองใช้และพัฒนาคุณภาพ 3 ครั้ง พบว่า ผลการทดลองแบบกลุ่มเดี่ยว (1 : 1) ได้ประสิทธิภาพเท่ากับ 76.88 / 71.66 ผลการทดลองแบบกลุ่มเล็ก (1 : 10) ได้ประสิทธิภาพเท่ากับ 79.16 / 81.66 และผลการทดลองแบบภาคสนาม (1 : 100) ได้ประสิทธิภาพเท่ากับ 81.66 / 82.42
3. ผลการทดลองใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโนนสูงใหม่วังทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 พบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน มีประสิทธิภาพ (E_1 / E_2) เท่ากับ 82.87 / 81.92 มีค่าดัชนีประสิทธิผล ($E.I$) เท่ากับ 0.6928 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโนนสูงใหม่วังทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 โดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.53$)

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโนนสูงใหม่วังทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ผู้วิจัยมีประเด็นที่จะนำมาอภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. ปัญหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโนนสูงใหม่วังทอง และโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเมือง 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) เหตุที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนส่วนมากเคยมีประสบการณ์ในการเกิดอุบัติเหตุกับตนเอง ในการใช้ชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินชีวิตในขณะที่อยู่ภายในบ้าน โรงเรียน และการเดินทางสัญจรไปมา เช่น การได้รับอุบัติเหตุจากการขับขี่รถจักรยานบนท้องถนน และในขณะที่เดินเท้าตามถนน ในขณะที่อยู่ที่บ้านนักเรียนได้รับอุบัติเหตุจากการพลัดตกหกล้ม ไม่ว่าจะเป็นตกบันไดบ้าน ตกต้นไม้ ลื่นสะดุดหกล้มภายในบ้านอยู่เป็นประจำ ในขณะที่อยู่ที่โรงเรียนมักจะพบว่านักเรียนได้รับอุบัติเหตุจากการเล่นที่รุนแรงกับเพื่อน การเล่นอุปกรณ์หรือเครื่องเล่นที่ชำรุดเสียหายตลอดจนเกิดอุบัติเหตุจากการไม่ปฏิบัติตามกฎกติกาข้อตกลงของห้องเรียนหรือโรงเรียน นักเรียนส่วนมากมีความเห็นว่าคุณเองไม่สามารถป้องกันการเกิดอุบัติเหตุภายในบ้านได้ และยังพบว่าส่วนมากไม่สามารถจำแนกประเภทและอธิบายลักษณะของการเกิดอุบัติเหตุในโรงเรียน ไม่ทราบสาเหตุ และระบุถึงผลกระทบของการเกิดอุบัติเหตุในขณะที่อยู่ที่โรงเรียนได้ และที่สำคัญนักเรียนยังขาดความตระหนักและไม่ค่อยเห็นความสำคัญของการป้องกันอุบัติเหตุในชีวิตประจำวันเท่าที่ควรในส่วนความต้องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาพบว่า นักเรียนเห็นด้วยกับการได้รับความรู้ เรื่องวิธีป้องกันอุบัติเหตุและทราบสถานการณ์ปัญหาการเกิดอุบัติเหตุที่เคยเกิดภายในบ้าน โรงเรียนและการเดินทาง เพราะจะช่วยให้ นักเรียนรู้จักระมัดระวังและป้องกันตนเองให้ปลอดภัยมากขึ้น และกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้ฝึกแก้ปัญหา ประกอบกับการสืบค้นความรู้ในการหาคำตอบ ด้วยการเข้ากลุ่มทำงานร่วมกับเพื่อนจะช่วยให้ นักเรียนมีความรู้และทักษะในการป้องกันอุบัติเหตุที่เกิดในชีวิตประจำวัน การนำสถานการณ์ที่เคยเกิดอุบัติเหตุในชีวิตประจำวันมาให้นักเรียนเรียนรู้และฝึกแก้ไขปัญหาจะช่วยให้ นักเรียนเกิดความตระหนักถึงโทษและอันตรายของอุบัติเหตุมีทักษะในการป้องกันมากขึ้น เหตุที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะตัวนักเรียนเองขาดความเข้าใจในเนื้อหาสาระที่เป็นความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง ขาดความตระหนักและไม่เห็นความสำคัญของการป้องกันอุบัติเหตุในชีวิตประจำวันเท่าที่ควร ตลอดจนขาดการส่งเสริมความรู้จากครูผู้สอนไม่มีทักษะ และได้รับการฝึกประสบการณ์ในการแก้ปัญหาจากสถานการณ์การเกิดอุบัติเหตุจริงที่เกิดในชีวิต นักเรียนได้ฝึกทักษะการสืบค้นความรู้ด้วยตนเอง และมีโอกาสปฏิบัติกิจกรรมรวมกลุ่มเพื่อแก้ปัญหาในระหว่างเรียนน้อยมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิตยาลักษณ์ วงศ์วาน (2555 : 3 - 4) ได้พัฒนาชุดกิจกรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า อุบัติเหตุที่เกิดกับเด็กมากที่สุด คือ อุบัติเหตุบนท้องถนน เนื่องจากการเพิ่มปริมาณของยานพาหนะบนท้องถนน บางครั้งผู้ขับขี่ไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร เด็กขาดความระมัดระวังในการเดินบนถนน ไม่ข้ามถนนตรงทางม้าลาย หยอกล้อบนถนน รวมถึงการเกิดอุบัติเหตุในโรงเรียน เช่น การเล่นโลดโผน ปีนต้นไม้ การขึ้นลงบันได เป็นต้น ซึ่งมีสาเหตุมาจากตัวเด็กเป็นผู้กระทำเอง หรือเกิดขึ้นจากผู้อื่นเป็นผู้กระทำ ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 1

2. จากผลการพัฒนาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโนนสูงใหม่วังทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 พบว่า การทดลองแบบกลุ่มเดี่ยว (1 : 1) ได้ประสิทธิภาพเท่ากับ 76.88 / 71.66 ซึ่งยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ชุดที่ 1 การเกิดอุบัติเหตุภายในบ้าน ภาพประกอบเนื้อหาหมิ่นน้อยไม่น่าสนใจ ส่วนชุดกิจกรรมการเรียนรู้ชุดที่ 3 การเกิดอุบัติเหตุในการเดินทาง นักเรียนใช้เวลาทำแบบฝึกเสริมทักษะการแก้ปัญหามากกว่าที่กำหนด ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง จากนั้นนำไปทดลองกับกลุ่มเล็ก (1 : 10) พบว่า ได้ประสิทธิภาพเท่ากับ 79.16 / 81.66 ยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดเท่าที่ควร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การทำแบบฝึกเสริมทักษะการแก้ปัญหาในเล่มชุดกิจกรรมการเรียนรู้ชุดที่ 2 การเกิดอุบัติเหตุในโรงเรียน เรื่องราวหรือเหตุการณ์ในสถานการณ์ปัญหาบางกิจกรรมขาดความกระชับชัดเจน นักเรียนอ่านแล้ว เข้าใจยาก ผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง จากนั้นนำไปทดลองแบบภาคสนาม (1 : 100) ได้ประสิทธิภาพเท่ากับ 81.66 / 82.42 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 80/80 เหตุที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวได้สร้างขึ้นตามหลักการสร้าง และผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ และผ่านการปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะ จนมีความเหมาะสม แล้วนำมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อถ่ายทอดความรู้ และฝึกทักษะ การแก้ปัญหาจากอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาในการดำเนินชีวิตประจำวันให้กับผู้เรียน โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนเป็นผู้สืบค้นความรู้เอง และสร้างองค์ความรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม สอดคล้องกับการวิจัยของ สุจิรา แก้วจินดา (2554 : 87) ที่ได้สร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะ การคิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการศึกษา พบว่า การจัดกิจกรรมโดยยึดความแตกต่างระหว่างบุคคลให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ผู้เรียนได้เรียนรู้ วิธีการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนช่วยกันคิดเด็กที่เรียนเก่งช่วยเด็กที่เรียนอ่อนกว่าทำให้นักเรียน เกิดความภาคภูมิใจ เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้พัฒนาชุดกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง อุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน ด้วยการนำไปทดลองหาประสิทธิภาพ ตามกระบวนการทางการวิจัย 3 ครั้ง เมื่อพบปัญหาหรือข้อบกพร่องในการทดลองใช้ชุดกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานแต่ละครั้ง ได้มีการนำข้อบกพร่องที่พบมาปรับปรุงแก้ไขจนมีความถูกต้อง เหมาะสมแก่การนำไปใช้จริงในการวิจัย ส่งผลให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน ในครั้งนี้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับแนวคิดและหลักการของ สมจิตร สุใจยา (2549 : 126 - 128) ที่ได้พัฒนาชุดกิจกรรม การเรียนรู้ทักษะชีวิตแบบมีส่วนร่วม เรื่องสุขอนามัยส่วนบุคคลเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพ ของนักเรียนชาวเขา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการทดลองหาประสิทธิภาพ 3 ครั้ง ก่อนนำไปใช้จริงในการวิจัย ดังนี้การทดลองครั้งที่ 1 หาประสิทธิภาพเป็นรายกลุ่มย่อย 1 : 5 พบว่า เนื้อหา และใบงานมาก เวลาที่ใช้บางชุดกิจกรรมน้อยเกินไป ภาษาที่ใช้ไม่เหมาะสมจึงปรับปรุงแก้ไขตามที่พบ ข้อบกพร่องดังกล่าว การทดลองครั้งที่ 2 หาประสิทธิภาพเป็นรายกลุ่มใหญ่ 1 : 15 พบว่า การออกแบบกลุ่มยังไม่เหมาะสม เวลาที่กิจกรรมไม่เหมาะสมจึงได้ปรับปรุงให้มีความสอดคล้อง การทดลองครั้งที่ 3 ดำเนินการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพภาคสนาม พบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้

มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 83.61 / 81.66 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิสมัย คำทะเนตร (2553 : 116 - 122) ที่ได้สร้างชุดกิจกรรมเสริมสร้างความสามารถเขียนเรียงความ กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ชุดกิจกรรมเสริมสร้างความสามารถเขียนเรียงความ กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 83.41 / 82.95 ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 2

3. ผลการทดลองใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโนนสูงใหม่วังทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 13 คน 1 ห้องเรียน ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 พบว่า

3.1 ประสิทธิภาพ (E_1 / E_2) ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา จากการใช้กับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโนนสูงใหม่วังทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.87 / 81.92 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 80/80 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรม ได้ยึดหลักการสร้างตามทฤษฎีและรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน มีการศึกษาการจัดทำแผนการเรียนรู้เพื่อนำมาจัดทำเป็นคู่มือประกอบการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ชุด ซึ่งจะเห็นว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละชุดมีการออกแบบโครงสร้างหรือองค์ประกอบภายในเล่มที่ชัดเจน นักเรียนสามารถทำความเข้าใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนของการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับการวิจัยของ สุจิรา แก้วจินดา (2554 : 82) พบว่า ชุดกิจกรรมมีโครงสร้างชัดเจนประกอบด้วย โครงสร้างชุดกิจกรรม คำชี้แจง จุดมุ่งหมาย สื่อ เวลา คำแนะนำสำหรับครู คำแนะนำสำหรับนักเรียน แผนการจัดการเรียนรู้ บัตรความรู้ บัตรกิจกรรมและแบบทดสอบท้ายชุดกิจกรรมมีการฝึกทักษะอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ศักดา พิมพ์แก้ว (2550 : 78) ชุดกิจกรรมมีขั้นตอนปฏิบัติที่ชัดเจนโดยให้นักเรียนรู้ภาพรวมก่อนแล้วจึงศึกษารายละเอียดปลีกย่อย และเรียงลำดับจากเรื่องที่ยากไปหายาก ในการจัดการเรียนรู้ครูอธิบาย และยกตัวอย่างประกอบให้นักเรียนทำกิจกรรมเป็นรายบุคคล เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ และสามารถฝึกปฏิบัติจริง ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมุติฐาน ข้อ 2

3.2 ดัชนีประสิทธิผล (E.I) ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา จากการใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโนนสูงใหม่วังทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 มีค่าเท่ากับ 0.6928 แสดงว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ทำให้นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 69.28 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้วิจัยได้ออกแบบชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยผ่านการวิเคราะห์ความสอดคล้องของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ และตัวชี้วัด ให้มีความสอดคล้องเหมาะสมมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เป็นคู่มือประกอบการใช้นอกจากนี้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ยังได้นำนักเรียนเป็นสำคัญ โดยการแบ่งกลุ่มคละนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี เรียนปานกลาง และเรียนอ่อน นักเรียนที่เรียนเก่งจะคอยแนะนำคนที่เรียนอ่อนให้เกิดการพัฒนาปรับปรุงตนเอง เพื่อให้มีความรู้เท่ากับเพื่อนในกลุ่ม โดยมีครู

คอยให้คำชี้แนะให้การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามจุดประสงค์ที่วางไว้ สอดคล้องผลการวิจัยของ วิไลลักษณ์ วงษ์เครือซอร์ (2555 : 64 - 65) การศึกษาหลักสูตรแล้วทำการวิเคราะห์ความสอดคล้องก่อนนำมาเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กระบวนการเรียนเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลมีการแบ่งกลุ่มให้นักเรียนร่วมกันรับผิดชอบ ศึกษาค้นคว้าแล้วนำประสบการณ์จากการเรียนรู้มาสรุปเป็นของกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มร่วมตรวจสอบความถูกต้อง

3.3 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง อุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโนนสูงใหม่วังทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เหตุที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะก่อนเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีการตรวจสอบความรู้พื้นฐานก่อนเรียนด้วยการทดสอบก่อนเรียน ในระหว่างเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีการใช้สถานการณ์ปัญหา การเกิดอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นอุบัติเหตุที่เคยเกิดภายในบ้าน ในโรงเรียน และในการเดินทาง ซึ่งล้วนเป็นปัญหาใกล้ตัวที่นักเรียนอาจจะเคยประสบเหตุมาแล้วด้วยตนเอง นำมาเป็นสถานการณ์ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการแก้ไขปัญหาในรูปแบบกิจกรรมกลุ่ม นอกจากนี้ภายในเล่มชุดกิจกรรมยังมีการรวบรวมความรู้เป็นเรื่องๆ ไว้ในใบความรู้เพื่อให้นักเรียนสะดวกในการสืบค้นความรู้ประกอบแต่ละกิจกรรมย่อย และที่สำคัญกระบวนการเรียนรู้ยึดรูปแบบการเรียน 6 ขั้น โดยผู้เรียนแต่ละกลุ่มสามารถปฏิบัติกิจกรรมแต่ละขั้นด้วยตนเองเพราะการทำกิจกรรมในแต่ละขั้นมีคำชี้แจง ข้อเสนอแนะที่อธิบายไว้ชัดเจน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้คอยกำกับดูแล เป็นที่ปรึกษาให้ข้อเสนอแนะในเวลาที่ผู้เรียนมีปัญหาหรือสงสัยระหว่างเรียนอย่างใกล้ชิด ตลอดจนถึงเกิดพฤติกรรมผู้เรียนมีการกระตุ้นเตือน หรือเสริมแรงเชิงบวกเป็นบางครั้งในขณะเรียนโดยมิได้ปล่อยปละละเลยให้ผู้เรียนดำเนินการตามลำพัง เมื่อมีการตรวจสอบความรู้หลังเรียนทดสอบหลังเรียนจึงส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ได้สอดคล้องกับแนวคิดของ ทรงธรรม พลัฒาชัย (2553 : 96 - 97) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสุขศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem - Based Learning : PBL) ตามขั้นตอนการเรียนรู้ 5 ขั้น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และสอดคล้องกับแนวคิดของ อรรถนพ ชุ่มเพ็งพันธ์ (2550 : 99) ได้พัฒนาผลการเรียนรู้เรื่องสารในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน พบว่าการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมกระบวนการแสวงหาความรู้ชัดเจน อย่างเป็นขั้นตอนทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาความรู้ซึ่งเกิดจากการสืบค้นด้วยตนเอง ได้เป็นอย่างดี ทำให้ผลการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมุติฐาน ข้อ 4

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโนนสูงใหม่วังทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 โดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.53$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะชุดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละชุดมีคำชี้แจงชัดเจนอ่านแล้วเข้าใจง่ายสามารถปฏิบัติตามได้อย่างรวดเร็ว

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานทั้ง 3 ชุด เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกการเรียนรู้ด้วยตนเอง ในการดำเนินกิจกรรมมีความน่าสนใจไม่น่าเบื่อ นักเรียนได้เรียนรู้และฝึกทักษะการแก้ไขสถานการณ์ปัญหาในชุดกิจกรรมจนสามารถนำมาปรับใช้ได้จริง ในการดำเนินชีวิตประจำวัน และยังเป็นการสร้างจิตสำนึกในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตประจำวัน อีกทั้งมีส่วนช่วยเหลือคนสติให้นักเรียนรู้จักระมัดระวังการเกิดอุบัติเหตุ ในด้านเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม เพราะครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สร้างความรู้และสรุปความรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ยังทำให้นักเรียนมีความเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนมากขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จารุวรรณ พุ่มพิศ (2553 : 108) พบว่า การเรียนสร้างความแปลกใหม่ให้นักเรียน กิจกรรมช่วยสร้างความสนใจ และทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น นอกจากนี้ขั้นตอนการเรียนในชุดกิจกรรมจะช่วยลดบทบาทของครู เปิดโอกาสให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ฝึกให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างแท้จริง ทำให้นักเรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี นักเรียนมีความสุขสนุกสนานไม่เครียดกับการเรียน จุรีรัตน์ เมืองสิงห์ (2556 : 80) การใช้ชุดกิจกรรมประกอบการเรียนทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานและสรุปผล และฝึกการวางแผนร่วมกัน ได้เรียนรู้ตามความชอบส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจระดับมาก

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการศึกษาไปใช้
  - 1.1 ในการปฏิบัติตามขั้นตอนการเรียนรู้ นอกจากให้นักเรียนศึกษาขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยตนเองแล้ว ครูผู้สอนควรชี้แจงทำความเข้าใจกับนักเรียนเพิ่มเติม
  - 1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในครั้งนี้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบกิจกรรมกลุ่ม โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนช่วยกันระดมความคิด มีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกันตามลำดับขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้
  - 1.3 ครูผู้สอนต้องคอยกำกับดูแลและมีส่วนร่วมในการคัดเลือกสมาชิกกลุ่มผู้เรียนให้มีความเหมาะสม
  - 1.4 ครูต้องมีการกำหนดแผนการจัดการเรียนรู้ไว้สำหรับสอนเสริมให้กับนักเรียนในเรื่องที่ยากแก่การเข้าใจ
2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป
  - 2.1 ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเปรียบเทียบการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน กับวิธีการอื่นๆ เพื่อให้ได้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น
  - 2.2 ควรมีการพัฒนาแบบการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน กับกลุ่มสาระอื่นๆ เช่น สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.** กรุงเทพฯ : สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2551.
- จूरรัตน์ เมืองสิงห์. **การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมโครงงาน เรื่องขนมไทย เพื่อพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมานิตวิทยา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย. เชียงราย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, 2556.**
- จารุวรรณ พุ่มพิศ. **การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน หน่วยการเรียนรู้เรื่องมหัศจรรย์ แห่งน้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2552.**
- ทรงธรรม พลัฒาชัย. **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องความปลอดภัยในชีวิต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2553.**
- นิตยาลักษณ์ วงศ์วาน. **การพัฒนาชุดการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่องความปลอดภัยในชีวิต นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ครุศาสตร์มหาบัณฑิต. อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2555.**
- บุญชม ศรีสะอาด. **การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น. 2545.**
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. **พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2547.**
- พิสมัย คำทะเนตร. **การสร้างชุดกิจกรรมเสริมสร้างความสามารถเขียนเรียงความ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. สกลนคร : วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, (2553 : 116 -122)**
- มนสภรณ์ วิฑูรเมธา. **การเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มี ความสามารถพิเศษทางคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ : ครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย. 2544**
- รัชชานนท์ เทพอาจ. **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และความสามารถในการคิด วิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมพัฒนา สมรรถนะทางวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ, 2552.**
- โรงเรียนบ้านโนนสูงใหม่วังทอง. **สถิติการใช้บริการห้องปฐมพยาบาล. นนงบัวลำภู : สมุดบันทึก, 2556.**
- วารุณี ชุมภูปิก. **การสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่องอุบัติเหตุ ในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโนนสูงใหม่วังทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู**

- เขต 1. ทนงบัวลำภู : ผลงานวิชาการ, 2556
- วิไลลักษณ์ วงษ์เครือธร. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือแบบ Jigsaw เรื่องความปลอดภัยในชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. กศ.ม. หลักสูตรและการสอน : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2555.
- ศักดา พิมพ์แก้ว. ชุดกิจกรรมกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง ครอบครัว และเพศศึกษา สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปรินญาณีพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2550
- สุจิรา แก้วจินดา. การสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. มหาวิทยาลัยบูรพา : วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, 2554.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), 2547.
- สมจิตร สุใจยา. การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะชีวิตแบบมีส่วนร่วม เรื่อง สุขอนามัยส่วนบุคคล เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดพะเยา. ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2549.
- สมชาย พงษ์พัฒนาศิลป์. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 1) และ (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2554. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด เจริญรัฐการพิมพ์, 2555.
- อรรณพ ชุ่มเพ็งพันธ์. การพัฒนาผลการเรียนรู้เรื่องสารในชีวิตประจำวัน ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2550.
- Gallagher S.A. "Problem - BaSed Learning : Where did it come form"
Journal for the Education of the Gifted, 1997.